

Народився 12 березня 1925 р. у м. Львів.

У 1942 р. вступив до ЛПІ, згодом перейшов у ЛДУ ім. І. Франка. У 1947 р. із відзнакою закінчив цей виш та залишився там працювати. У 1952 р. після захисту кандидатської дисертації «Дослідження величини і форми міцел деяких сульфонатних емульгаторів у зв'язку із застосуванням їх у процесах полімеризації вуглеводнів в емульсіях» став доцентом кафедри фізичної і колоїдної хімії.

У 1962 р. Р. В. Кучер очолив лабораторію Мінхімпрому СРСР у м. Борислав Львівської області. Після захисту в 1964 р. докторської дисертації «Фізико-хімічне дослідження процесу рідкофазного окиснення алкіл-ароматичних вуглеводнів» став завідувачем кафедри фізичної і колоїдної хімії ЛДУ ім. І. Франка.

У 1966 р. Роман Володимирович організував і очолив відділ радикальних процесів Донецького відділення фізико-органічної хімії Інституту фізичної хімії АН УРСР (з 1975 р. — Інститут фізико-органічної хімії та вуглехімії АН УРСР).

У 1980 р. Роман Кучер повернувся до Львова і став завідувачем кафедри технології нафти і нафтохімічного синтезу ЛПІ. Керував дослідженнями в галузі синтезу важливих кисневмісних органічних сполук — оксидів олефінів і кислот, а також енергетичного переробкою менілітових сланців. У 1982 р. він очолив ІГ і ГТК АН УРСР та відділ хімії органічних мінералів цього інституту.

Р. В. Кучер — автор відкриття кінетичного закону нагромадження проміжного продукту, який утворюється за молекулярним, а вичерпується за ланцюговим механізмом під час ланцюгової вироджено-розгалуженої реакції при введенні сильного інгібітора.

У 60–80-х рр. ХХ ст. учений досліджував кінетику і механізм процесів рідиннофазного окиснення *n*-олефінових вуглеводнів, вивчав реакційну здатність вільних радикалів і молекул у гомолітичних реакціях. Він приділяв велику увагу пошукові, видобу-

Кучер Роман Володимирович

Доктор хімічних наук,
професор, академік АН УРСР,
фахівець у галузі фізико-
органічної хімії та нафтохімії

ванню та переробці горючих копалин (нафти, газу, вугілля, сланців), мікробіологічному синтезу біомаси та підвищенню нафтовіддачі свердловин, підземній газифікації вугілля.

У 1975 р. за цикл робіт «Дослідження процесів радикально-ланцюгового і ферментативного окиснення вуглеводнів в емульсіях» ученому присвоєна премія АН УРСР ім. Л. В. Писаржевського.

У 1986 р. відділ окислювальних процесів був виділений зі структури ІГ і ГТК АН УРСР і на його основі створено Відділення фізико-хімії та технології горючих копалин ІФХ ім. Л. В. Писаржевського, керівником якого став Роман Володимирович.

Роман Кучер — автор понад 450 наукових праць, зокрема десяти монографій і низки винаходів. У 1993 р. за цикл праць «Проміжні частки та комплекси в органічних реакціях: роль, будова, реакційна здатність» йому посмертно присвоєно Державну премію України в галузі науки і техніки.

Помер 24 вересня 1991 р.

Народився 28 травня 1952 р. у с. Велика Мочулка Теплицького району Вінницької області.

У 1971 р. закінчив Дніпропетровський технікум автоматики та телемеханіки, у 1986 р. — Івано-Франківський інститут нафти і газу (спеціальність «Проектування та експлуатація газонафтопроводів, газосховищ і нафтобаз»).

Після закінчення технікуму та служби в армії у 1973–1974 рр. працював слюсарем спеціальних вимірювальних приладів, слюсарем-випробувачем у КБ «Південне» (м. Дніпропетровськ), а з 1974 до 1978 р. — регулювальником радіоапаратури Світловодського радіозаводу (Кіровоградська область).

З 1978 р. М. В. Кучерук обіймав посаду інженера КВП і А Сохранівського ЛВУМГ ВО «Волгоградтрансгаз», з 1979 р. — інженера зміни, старшого інженера зміни КС Машівка Кременчуцького ЛВУМГ ВО «Експорттрансгаз» ВПО «Укргазпром».

Протягом 1983–1996 рр. він був начальником КС Бар, заступником начальника, начальником Барського ЛВУМГ УМГ «Черкаситрансгаз». У 1996 р. Микола Васильович став заступником директора з виробництва, в 2007 р. — головним інженером УМГ «Черкаситрансгаз».

Брав участь у будівництві та введенні в експлуатацію компресорних станцій Сохранівка, Машівка, Бар, Ставище. Під його керівництвом на КС Ставище було впроваджено дослідний вітчизняний агрегат нового покоління — газотурбінну установку «Водолій», — аналога якого немає на теренах країн СНД. Результатом його використання є значна економія газу — до 10 млн м³ на рік. За запровадження цього інноваційного проекту в 2002 р. М. В. Кучерук був нагороджений відзнакою «Лідер паливно-енергетичного комплексу». У 2007 р. Кабінет Міністрів України рекомендував дослідну ус-

Кучерук Микола Васильович

Інженер, академік УНГА,
фахівець у сфері
транспортування газу,
управлінець

тановку «Водолій» для впровадження на підприємствах енергетичної галузі України.

Микола Васильович — член-кореспондент Інженерної академії України, член редакційної ради науково-технічного журналу «Трубопровідний транспорт».

Є автором десяти наукових праць і трьох винаходів. Займається розробкою та запровадженням заходів для забезпечення надійності і безпеки української газотранспортної системи, впровадження комплексної програми реконструкції об'єктів магістральних газопроводів.

Нагороджений почесним дипломом Міністерства середнього машинобудування, Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, відзнакою «Відмінник праці АТ «Укргазпром», почесними відзнаками і грамотами НАК «Нафтогаз України», ДК «Укртрансгаз», іншими галузевими і відомчими нагородами, відзнакою «Золота медаль» ім. А. М. Підгорного й орденом «Інженерна слава» Інженерної академії України.